

Lidt om projektion og næstekærlighed

Af Ole Christensen

Det er egentlig en artikel af Jytte Ishvara Ørvad, der har inspireret mig til at skrive dette. Jeg håber, at hun kan tilgive mig for at bruge nogle eksempler fra hendes ellers udmærkede artikel »En ny verdensorden«.

Projektioner

En af de ting, som jeg ofte har set formidlet på lignende måde, er når man skriver: »Opdagelsen af Uranus medførte drastiske omvæltninger – elektriciteten blev opdaget« eller »Plutos opdagelse i 1930, der udløste børs-krakket«. Disse udtalelser ligner mest af alt projektioner.

Hvad er det så, man kaster ud på planeterne? Det man gør er, at man lader planeterne være årsagen til nogle hændelser, hvilket er det samme som at kaste ansvaret fra sig, og i samme ombæring gør man planeterne til »Gud«.

Det kollektive og det personlige

Det kan være lidt svært at se, når det er sådanne kollektive hændelser, men hvis man tager et mere jordnært og personligt eksempel, kan det måske blive mere klart.

Hvis jeg nu i en uge konstant skændes med min samlever, uden der umiddelbart er nogen grund til det, og jeg så, for at finde ud af hvorfor vi skændes, ser i mit horoskop. Der ser jeg så, at transit-Uranus står i et spændings-aspekt til Venus i mit fød-

seishoroskop. »Aha«, tænker jeg så og tror, jeg har fundet ud af årsagen til vores skænderier. Vrøvl, jeg har kastet skyld-følelserne ud på nogle planeter i stedet for at komme ind bag ved skylden for at se, hvad der gemmer sig af emotioner og fortrængninger for derefter at tage min del af ansvaret i vores fælles skænderi.

Jeg har på fornemmelsen, at det er en fejl, mange af os gør i et eller andet omfang. Det er korrekt at sige, at aspektet forekommer samtidigt med hændelsen, men at sige at aspektet er årsagen/skyld i hændelsen er en projektion som gør, at man sniger sig uden om problemerne og ansvaret.

Racisme og næstekærlighed

Det næste, jeg vil prøve at tage fat i, er et mere ømfindigt emne, nemlig racisme/næstekærlighed. Det er svært at sige noget i den sag, uden at få på puklen bagefter, men jeg våger et forsøg.

Jeg vil igen tage mit udgangspunkt i den før nævnte artikel. Der er to bemærkninger, der umiddelbart springer frem for mit øje. Den ene er omkring en præst, der udtaler sig om sin mening om næstekærlighed, og den mening passer ikke helt til vores syn på sagen, og så kalder vi det for »Nep-tunsk tågesnak«.

Det næste står få linjer længere nede som en slags konklusion: »Racister er mennesker, der af en eller anden grund tror, at de er bedre end

andre, og derfor de naturligt privilegerede.«

En ting er helt sikkert. Os, der ikke er racister, vi kan lide alle fremmede. De eneste, vi ikke kan lide, er racisterne, og vi føler os heller ikke hævet over nogen andre mennesker. Det skulle da lige være over racisterne.

Den lille racist i os alle sammen

Dette får mig til at overveje, om man skulle indføre en ny opdeling, som f.eks. »sorte racister« og »hvide racister«. De »sorte racister« kan ikke lide de fremmede, og de »nvide racister« kan ikke lide de »sorie racister«.

Igen har vi med projektioner at gøre, nemlig den lille racist, der findes i os alle sammen. I stedet for at kalde »racistiske« udtalelser for tågesnak, ligesom de kalder vores snak for naivt, skulle man måske hellere prøve at erkende vores egne racistiske tendenser, så man måske fandt ud af, hvad der ligger til grund for dem. Det ville være mere konstruktivt i længden, tror jeg.

Jeg vil nu prøve et, dog kun spinkelt, forsøg på at komme lidt bag ved racismen. Det første, der melder sig, er en lille historie, der handler om en mand og en bi, og som enhver anden historie starter den med: »Der var engang«:

Der var engang

Der var engang en mand, der havde et problem. Han var overfølsom over for bi-stik. Dette fanot han ud af allerede i sin barndom, men efterhånden som han blev ældre, glemte han sit problem, mest af alt fordi han ikke kunne lide at være anderledes end sine kammerater.

Nu gik tiden, og den gik egentlig godt bortset fra, hværgang han hørte

ordet bi, eller han så en bi, fik han det mærkeligt inden i. Han følte sig bange og truet på livet, så derfor ansatte han nogle vagter, der kunne holde bierne uden for de grænser, han havde sat, og hvis de kom inden for disse, skulle vagterne slå bierne ihjel.

Der gik nu mange år, hvor den stakkels mand blev mere og mere bange, men han turde dog aldrig indrømme det over for sine vagter. I stedet for prøvede han konstant at overbevise sine vagter og sine venner om, at bier er de farligste dyr, der overhovedet er på Guds grønne jord. Han vidste også, at hvis han nogen sinde kom til at røbe, at han var bange, ville hans venner og vagter helt sikkert forlade ham. Dette gjorde ham kun mere bange.

Bistaderne

Nu kunne historien jo slutte her, men i dette sjældne tilfælde kom der en meget gammel mand forbi lige dér, hvor vores historie foregår.

Den gamle mand, som var en meget vis mand, kunne straks mærke, der var noget galt det pågældende sted, så derfor slog han sig ned på en mark lige i nærheden af vores ven. Det første, den gamle mand gjorde, var at bygge fire bistader på marken, for derefter at give sig til at lede efter bier dertil.

Det hørte vores ven med rædsel, og med det samme sendte han sine vagter ud for at hente den gamle mand. Straks, de var sammen, begyndte vore ven at fortælle den gamle mand, hvor grusomme og farlige bier er.

Den gamle mand lyttede af hele sit hjerte og følte straks den angst og frygt, som virkelig var gemt i vores ven. Den gamle mand kunne mærke den lidelse, som vores ven konstant gik rundt i og kunne straks se, at

vores vens kamp ikke var en kamp mod bierne, men derimod en vedvarende kamp med sig selv. Dette, blandt mere, var nogle af de få ting, som den gamle mand sagde til vores ven under deres til tider uge-lange møder...

Til sidst brød vores ven sammen i gråd, da han godt kunne se, at det ikke var biernes skyld, at han var overfølsom. Sammen gik de nu i gang med at finde et middel, der kunne afhjælpe overfølsomhedsproblemet, men inden skulle de først finde tilbage til den oprindelige årsag til problemet. Dette lykkedes også efter længere tids søgen, og de to fik sammen lavet et middel som gjorde, at man ikke bliver syg af et bistik i ny og næ.

Den gamle mand rejste videre, og vores ven ansatte i stedet alle hans vagter som hjælpere, for de skulle nu hjælpe med at passe de fire bi-stader, som den gamle mand byggede.

Nogle ting har vo... ven nemlig lært, og det er: Bier stikker kun, når de er bange og bliver truet (lige som han selv). Bier er farligst, når de sværmer, dvs. når de ikke har noget sted at bo, men hvis man giver dem et sted at bo og plejer dem forsigtigt, så kan de i stedet for at stikke en, give en den dejligste honning.

Det var enden på den historie, som jo endte lykkeligt, ligesom de fleste andre eventyr. Jeg mener ikke, der egentlig er nogen grund til, at jeg skriver nogle kommentarer til historien, da den jo næsten forklarer sig selv, håber jeg. Jeg håber stadig, at Jytte Ørvad ikke føler sig »forfulgt«, for det er ikke min hensigt med at bruge eksempler fra hendes artikel, men derimod håber jeg at have trampet lidt i vores allesammens skygge-sider.

Ole Christensen
Sønderborg

Stjernernes Brevkasse

Ved Christian Borup

Denne måneds brevkasse lægger ud med et læserbrev fra Paul Mahler Dam (Orions Flamme) om en fejlbehæftet brochure om astrologi, som for nylig er blevet offentliggjort.

Om »virkelige horoskoper«

Flere henvendelser angående en tilsendt brochure fra det svenske forlag Wilhelm Brohmers Forlag, Stockholm, afslører blandede følelser ved modtagelsen af samme. Enkelte meget indignerede modtagere har bedt mig fremkomme med et indlæg i relevante tidsskrifter angående de fatale informationer i brochuren. Jeg forstår godt indignationen, selv om jeg personligt tager brochurens indhold med en god portion humoristisk sans.

F.eks. står der, at »engang i 1860-erne besluttede europæiske astrologer, at alle tegn »for nemheds skyld« skulle gøres lige lange« m.m. Utroligt, når man i det daglige sidder med de mange bøger og skrifter fra tiden tilbage til William Lilly, Regiomontanus, Tycho Brahe, Henrik Rantzen, Michel Nostradamus, Jerom Cardan m.fl., blot for at nævne nogle af middelalderens astrologer. Alle disse gæve gutter skulle ifølge brochuren være blevet brændt på bålet eller deres værker i det mindste destrueret. Så galt er det nu ikke.

Det afslører bl.a. den ny-kopierede tekst fra William Lilly's bog »Christian Astrology«, som udkom i 1985 (1. udg. 1642). Jeg har personligt talt med en af de begejstrede initiativtagere, Geof-

frey Cornelius, kort inden færdiggørelsen af dette kæmpemæssige værk.

Wilhelm Brohmers mangel på astrologisk viden er ikke værd at ofre mere tid på, dog kunne den evindelige misforståelse af præcessionen, dvs. jordaksens »slingren« og dermed forårspunktets og den tropiske zodiaks forskydning bagud i forhold til stjernehimlen (hvis stjerner iverigt også har flyttet sig siden oldtiden). I brochuren står, at »stjernehimlen har forskudt sig (for nemheds skyld) ca. 30 grader« m.m. Der står intet relevant om præcessionen på ca. 1 minut pr. år eller ca. 1 grad for hvert 72. år. Hertil kommer, at stjernekonstellationerne ikke udgør hver 30 grader af ekliptika. Som det fremgår af omstående tegning, er Gemini og Cancer f.eks. mindre end Leo. Der »mangler« oven i købet et stykke mellem Taurus og Gemini.

Man vil også bemærke, at forårspunktet 0° Vædder (tropisk) stadig mangler ca. 3° forskydning før det er inde under Aquarius' indflydelse. Dette fasttørner iverigt også den kendsgerning, at der endnu mangler ca. 3 x 72 år = 216 år, før vi når til den snart til hudløshed omtalte »Vandmandens Tidsalder«.

Hvis man har tid og lyst til at efterforske gamle profetier om »profetiske tidsalder«, f.eks. »De gammeltestamentlige Pseudepigrapher« (Gads Forlag), bekræfter tidsregningen dér de her omtalte astronomiske kendsgerninger. Menneskeslægtens og det enkelte menneskes udvikling under

Psykodynamisk PSYKOTERAPI

Samtale-, drømme-, tegne- og kropsterapi

- ★ Individuelle sessioner
- ★ Par- og familierapi
- ★ Fortløbende grupper

Konsultation:

CENTER for
PSYKOTERAPI og PERSONLIG UDVIKLING
2000 Frederiksberg

Bestilling af tid / brochure:

JANNE EILBERG
veluddannet • 14 års erfaring

48 79 79 56

(Træfletid oplyses dagligt på telefonsvarer)

Rettelse til

STJERNERNE

Årshoroskoperne i Stenbukke-nummeret
(siderne 12-17)

var skrevet af Cathrine Oppenheim.

Vi beklager fejlen

ASTRON

*
den astrologiske
lommecomputer
*

Beregner et komplet
horoskop helt uden brug
af ephemeride.

Forhandler:
STJERNERNE

Pris:
1300,- ved forudbetaling
1350,- pr. efterkrav